

νον Βλάκαν—τὸ Ζυζάνιον Πατρῶν μετὰ τὸ Μελαχρινὸν Ἑλληνοπούλου, Σαβῆν Μονομιε καὶ Ἀρβύλον Κύμα—τὸ Ἀγαθόντιον Βουγιό μετὰ τὸ Σανθὸ Ἐγγλεζόπουλου—τὸ Ἰλικο- χάρagma μετὰ τὴν Ἀθάνατον Ἑλλάδα—τὴν Ἀθηνῶνα Βασιλοπούλου μετὰ τὴν Δεσποινίδα Ὀνειροπόλου, Ἐρμάνην καὶ Σανθὸ Ἑλληνοπούλου—τὴν Ἰδανικόν μετὰ τὴν Ἀθηνῶνα Βασιλοπούλου, Ἐθνικήν Ἐκδίδουσαν καὶ Πασιν-Πατριδα—ὁ Χιανὸς Λιμὴν μετὰ τὴν Πέτραν τοῦ Ὀμήρου καὶ Νάναρον τῆς Σαλαμίνας—τὴν Μπερμὴ μετὰ τὸν Δικηγόρον τῶν Συνοδημάτων, Ἀγγελὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀργυροπέτταν—τὴν Μιρόζα μετὰ τὸν Χιὸν τοῦ Ταυγέτου—ὁ Κηρὴν τοῦ Δικαίου μετὰ τὴν Κάρμη, Ἀθάνατον Ἑλλάδα καὶ Ἀγγελὸν τῆς Ἑλλάδος—ὁ Μέγας Ἡρακλῆς μετὰ τὸν Τραγοῦδι τοῦ Δόσους, Νηρηίδα τοῦ Αἰγαίου καὶ Καθοστάτην τῆς Μαμυῆς—τὸ Πενκοστόλιστο Νησί μετὰ τὸ Μενεξεδέριο Μπουκαλάκη καὶ Ἐνδοξὸν Ὑδραν—ὁ Ἐλαιοφόρος μετὰ τὸν Ἀμύλκαν Βάρκαν, Ἐθνικὸν Ὑμνον καὶ Ἀγκυραν τῆς Σωτηρίας—ὁ Μάρκος Ἀδάβηλος μετὰ τὴν Ἀποῦν τοῦ Βοσπόρου—τὴν Χρυσὴν Καρδίαν μετὰ τὸν Ἐρωὶς ἢ Θάνατος, Ποιμενίδα τῆς Ἰσῆς καὶ Συραγῆν Σανθούλαν—τὴν Ἐξὴ τῆς Μάννας μετὰ τὴν Φαγατινήν Ἐσπεραντίαν, Μελαχρινὴν Χιότισαν καὶ Ἄνθος τῆς Χίου—τὴν Δεσποινίδα Ὀνειροπόλου μετὰ τὸν Χιονισμένον Αἶνον καὶ τῆς Φράκκης τ' Ἀγριοπούλου—ὁ Διαβολάκος τῆς Ἀλεξανδρείας μετὰ τὴν Ἀνθοστόλιον Χιόν, Ἄνθος τῆς Αἰγύπτου καὶ Ζυζάνιον Καῖρον—τὴν Πατριαντίσαν Πυργοδέσποινα μετὰ τὸν Ριγολέττον, Ψίδυρον τῆς Ἀἴρας καὶ Ζακυνθινὸν Μπουγαρίν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Καροκάματα (πάντοτε ἡ Κάκια μοῦ λέγει τὰ χαιρετισμάτα σου ἀπὸ τοῦ Σχολείου) καί, ἡ περὶ ἡς ἐρωτᾷς ἔχει ψευδώνυμον) Πενκοστόλιστο Νησί (ἐπὶ τετράδια σου ἔσται καταγεγραμμένη ὅσα εἰς τὸ ταχυδρομικὸν σου ἀρτὸν ἔστιν ἐπισημασμένα) Πνεύματα γραφονταί ἐπὶ ἀπλοῦ χρόνου) Φατριμ-Χανονί (ἔσται) Νικ. Η. Σ' (εὐχαριστῶ πολὺ δ' ὅσα γράφεις ἄλλος ὁ προσωπισμὸς τῶν περιοδικῶν αὐτῶν ποῦ λέγεις, καὶ ἄλλος ὁ ἰδιὸς μας) ἔκεινα εἰμφορεῖ καὶ νὰ βλέπων τὴν νεολαίαν, ἐνῆ ἡ Διάπλασις τὴν ὠφελεῖ· αὐτὴ εἶνε ἡ μεγάλη διαφορὰ, καὶ οὐχὶ ἡ συνδρομὴ καὶ αὐτὴ σελίδες) Ἀρχαίαν Ἑλλάδα (οὐτε ὁ ἕνας οὐτε ὁ ἄλλος ἀνταλλάσσοντες πλεόν) Ὑπερ Ἐλευθερίας (L. F. H.) τὸ ψευδώνυμον αὐτὸ ποῦ ἐνεκρίθη εἰς τὸ 9ον φύλλον πῶς δὲν τὸ εἶδες;) Χρυσὴν Καρδίαν (ἔσται) εὐχομαι εἰς τὸν Γεώργιον παρασττικὰ καὶ εἰς σὲ λαμπρὰς ἐξετάσεις) Φάμιουρον τῆς Ἐλευθερίας (προσπάθεισε λοιπόν, σὲ περιμένω) Ἑλληνικὸν Φιλότιμον (καὶ τοῦ χρόνου!) Ὀνειρον τῆς Κύπρου (ἔσται) Πατριαντίσαν Πυργοδέσποιναν (δὲν εἶνε τίποτε σπουδαίων μοῦ ἔγραψε διὰ κάποιον ἐκλογικὴν διαδὴλωσιν, μετὰ τὰ ποτελέσματα τοῦ Δημοψηφισματος) Μυροβόλον Χαραγῆν (ὠραίων) ἔχεις, βλέπω, καὶ τυπωμένα ἐπισκεπήτρια μετὰ τὸ ψευδώνυμόν σου) Ἀσασίαν Β. (καλὸν θὰ ἦτο, ἀλλὰ δυστυχῶς ἔλαβα τὸ γράμμα σου ἀργὰ διὰ νὰ γράψω ἔπρεπε νὰ τὸ ξέρω πολὺ ἐνωρίτερα) Ρίζοσπόνην (εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ προκηρυχθῆ διαγωνισμὸς Ἀσκήσεων ὡστε ἐτοιμάσθαι) Νάναρον τῆς Σαλαμίνας (ὁ κ. Πατρ. δὲν ἔστειλε ἀκόμη νὰ ἐγγραφῆ) Ἰδανικότητα, κτλ. κτλ.

Εἰς ἄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 15 Ἀπριλίου, θάπαντῆσω εἰς τὸ προσεχὲς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δεῖν νὰ γράψωσι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῇ Γραφῇ μας εἰς φανέλλου, ἂν ἐκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.)

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 29 Ἀπριλίου ἐκ τῶν Ἐπαρχικῶν μέχρι τῆς 9 Μαΐου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 23 Μαΐου.

196. Δεξιγράφος.

Μὲ ἀντωνυμία... φαλακρῆ, ἐπόθησε μαλλιά. Καὶ μιὰ περούκα ἄγορας καὶ ἐτῆ στιγμή τῆ βράζει.

Καὶ ὅλοι ἀναστατάθησαν, ὁ κόσμος κάνει καὶ δὸς του ξενυχτίσματα, κουβέντες καὶ... [εὐαλὰ.]

197. Συλλαβικὸν Ἐκβόλεον.

- 1.—Κράτος τῆς Ἀφρικῆς.
- 2.—Βιοτεχνία.
- 3.—Ἀρχαῖος βασιλεὺς.

198. Διπλῆ Μεσοστιχίς.

Ἐκ τῶν μεσαιων γρᾶμματων τῶν ζητούμενων λέξεων, τὰ μὲν πρώτα κατὰ σειρὰν ἀποτελοῦν νῆσον τοῦ Αἰγαίου, τὰ δὲ δεύτερα θεῶν:

- 1, Πνεῦμα.
- 2, Ποτὸν πνευματικῶδες.
- 3, Κριτὴς τοῦ Ἄδου.
- 4, Ἀρχαία πόλις.
- 5, Πρόσωπον τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

199. Φωνηεντόλιπον.

κκς-φλς-κκς-σθβλς

200. Γρίφος.

M 1907, 1908

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 10

83. Νωεμίν (Νῶε, μῆν).—84. Λαίμος-Λάμιος.—85. Σῶζον.

86. ΑΣΤΑΣΙΑ (στατήρ, ἄσας, Κράτος, ροιά, ἄρτος, ΤΙΜΩΡΙΑ Τάκτος, Ἄρα).—87. ΑΩΙΚ Τάκτος, Ἄρα).—88. ΣΠΡΙΤΤΟ 92. Τῆ ἀνταλλαγῇ διὰ τῆς λέξεως ΚΙΣ: κισός, Κισσός, κισοσ, κισσιος, Χαλκίς.—

93. ΑΙΩΠΟΣ-ΑΖΑΡΙΑΣ (Ἄρης, Ἰζήμα, Στάβλος, Ἄκουρῆ, Παλαίστινη, Οἰνόμενος, Σύαρο).—94. Ἦθε κι' ἄλλος ἀπ' τὴν Κῶ—καὶ γερεῖ μερικτῶν.—95. Ἦσυχος συνειδήσει μὲγα εὐτόχημα (Βίς ι γος - συν ι δις εἰς μέγα εὐ - τόχη μά.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Α νταλλάσσω ταχυδρ. δελετήρια πανταχόθεν. Διευθύνσις: Πτεροδουσαν Ἑλλάδα, Ἐφημερὶς «Ἥλιος», Σῦρον. (H, 208)

Ε ὅσις Πάτανας! Ἡ ἡγεμονία μας εἶδῶ δὲν παράγει Ἑβραίους!.. Τὸ νῆσί σας μεταδίδει φώραν!...—Ἰδανικότης. (H, 208)

Σ υνεστήθη σύλλογος ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγία Σιών. Ζητοῦναι ἀντιπρόσωποι πανταχόθεν. Ἀπάντησις διὰ Μικρᾶς Ἀγγελίας. (H, 209)

Εὐχομαι Δουλιση, Πυγολαμπίδι, Καλλικαντζαροῦ καὶ εὐγενεστάτῳ Ἀφροκρίτῳ καλὸν Πίσχα. Παρακαλεῖται Πυγολαμπίς ἵνα δηλώσῃ, ἐὰν ἐδραστητῆται, τὸ νῆον τῆς ψευδώνυμον.—Μαγεμένο Ἀχιρολάλη.

Κ ἤρῃ τοῦ Δικαίου! Θανάσιο patinage! Ἐ! Τὴς χαριτωμένες τοῦμπεσ διεδεγθῆ ἀποτομον σίσιμον πανταλονίου! Τριγωνον ἰσοσκελές! Καρτίσωμα!! Ὅποια ὑποδοχῆ... Φίλ μπέτ; Καὶ σὺ, Ἀγγλῆ ἐν Ζόφῳ, οὐδὲν ἀποτελέσμα. Λευκοφόρος ἀπέεδρα! Περιμένε ἐπιστροφὴν Johnson!—Ταίρος, Σηητημένο Ἑλληνοπούλου. (H, 210)

Κ ληρώσις πρώτου λαχείου «᾽Ωραίας Χιῶν» Ἐκέρδισαν οἱ ἀριθμοὶ 61-33-91-18-9.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πειραιῶς κ. Κ. Παναγιωτόπουλος, τῆς συνεργασίᾳ πολλῶν ἄλλων εἰδικῶν, ἐκδίδει περιοδικὸν μηνιαῖον, πρωτοφανὲς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον. Συνδρομὴ ἐτησίαν δραχμὰς 5.—Οἱ θελοῦντες νὰ ἐγγράψωσι συνδρομηταὶ ἀς δηλώσωσι εἰς τὸν ἐκδότῃν δι' ἐπιστολικὸν δελταρίου. (H, 213)

Ἡ περιφανὴς νίκη ἦν τρίτον ἤδη ἡμέρα ἐν τῇ Δημοφιρίσῳ, εἰδικαίως πληρέστατα τὰς πρὸ αὐτοῦ ἡμετέρας διακηρύξεις. Ἴνα δὲ μή τις, ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων, ὑπολάβῃ ὅτι αὐτὰ δὲν ἐπληρώθησαν μέχρι κεραίας, δηλοῦμεν ὅτι τοῦτο εἶνε φαινομενικὸν μόνον, προελθὼν ἐκ τῆς στάσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδεώδους, προσηγορησαντος τὴν τελευταία στιγμὴν μετὰ ὀδυνηκῶνα ψηφοφόρων φίλων τοῦ τῶς ἀντιπάλου, καὶ τῆς μετ' αὐτῶν συμπαρέσεως τοῦ Ζήτου ἢ Ἑλλὰς, ἐκθέσαντος ἑαυτοῦ κόμμα εἰς... πλειοδικτὴν δημοκρασίαν καὶ κατακυρόσαστος αὐτὸ, εἰς ἄλλος τῶν συμμάχων του, τῷ Ὀνειροπόλῳ τῆς Δόξης, μόνῳ καταβῶντι μὲχρι τοῦ αὐτοῦ ἐξουσιαστικῆς δημοκρασίας, λόγω τῆς ἀδυναμίας του. Τὴν ἀδιαφιλονίκητον ἀλήθειαν τῶν ἀνωτέρω μαρτυροῦσιν ἡ μεγάλη διαφορὰ τῶν ψήφων Ὀνειροπόλου τῆς Δόξης καὶ Ζήτου ἢ Ἑλλὰς, ἀπὸ τῶν λοιπῶν ὑποψηφίων συμμάχων του, καὶ ἡ ἀποτυχία τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδεώδους, καταψηφισθέντος ὡς εἰκός, ὑφ' ἡμῶν, ἐπὶ δὲ καὶ ἡ πρόσληψις τὴν τελευταίαν στιγμὴν, τοῦ τῆς Φράκκης τ' Ἀγριοπούλου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδεώδους. Λαμπρομένομο ὑπ' ὄψει μὲθ' ὅλον τὸν τοιοῦτον καθ' ἡμῶν συνασπισμὸν ἐγθρῶν καὶ φίλων, τοῦ θεριαμβουτικῶ δι' ἡμᾶς ἀποτελέσματος, ἀς κρίνῃ ἡδὴ πᾶς τις ἐκ τοῦ ἀσφαλούς περὶ τῆς ἐπιτυχίας καὶ τῆς πρὸς τοὺς συμμάχους εὐμενίας τῶν ἀρχηγῶν τοῦ «Πανελληνίου (!) Ὑπερπατριδικοῦ Συνδιασμοῦ καὶ τοῦ ἠνωστῆς ἰσχύος (!!)» Πειραικῶ Ἰαπωνικοῦ (!!) κόμματος.—Ἑμείζαρχοῦμενοι νὰ χαιρετισώμεν ἐνθουσιωδῶς τὴν κατ' οὐσίαν καθολικὴν ἡμῶν νικῆν, νὰ συγχαροῦμεν ἡμετέρους φίλους καὶ νὰ ἐχαριστήσωμεν θερμότερα πάντας τοὺς ὑποστηρίξαντας ἡμᾶς συνδυασμὸν, ἐσόμεθα τοῖς ἀντιπάλου... τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν ἐπὶ τῇ τραγικῇ ἀποτυχίᾳ τῶν οὐνεύων τῶν, τῇ δὲ Ὀνειροπόλῳ, ἰδιαίτερος, μέγιστος ἐπιτυχίαν ἐν μέλλοντι Δημοφιρίσῳ. Ζήσε, μαῖρε μου...

Ἔλα λοιπόν, ὁ σκύλος τοῦ γείτονα ἐφόρησε. Μα δὲν εἶμαι σκύλος ἐγώ... Ἔλα λοιπόν, θβάνει! Ἐσιώπησαν καὶ πάλιν. Τὸ δάσος ἄρχισε νὰ πυκνίξῃται, τὰ πτηνὰ ἐτόνιζαν τὰ πρωῶνα των ὅσματα.

Ἐέρεις ὅμως, ὑπέλαθεν ὁ Σάσας δὲν μπορούσα νὰ τοὺς ἀρίσω καὶ νὰ φύγω χωρὶς λέξι.

—Γιὰ τὸν Πάρριν λές; —Καὶ γιὰ τὴν Μελανίαν. Ἦταν δεύτεροι γονεῖς γιὰ μένα.

—Ναί... μὰς ἔτρεφαν καλά... δὲν μὰς ἐλείπε τίποτα.

—Τοὺς ἄφισα ἔνα γράμμα. Διάδασέ τοὺς το, σὲ παρακαλῶ.

—Ἡ Μελανία θὰ λυπηθῇ πολύ.

—Πέ της πῶς ὁ Σάσας ἔχει μητέρα.

—Καὶ ἂν μὲ ρωτήσουν ποὺ πᾶς; τί νὰ τοὺς πᾶ; —Ἡ Μελανία θὰ λυπηθῇ πολύ.

—Πέ της πῶς ὁ Σάσας ἔχει μητέρα.

—Καὶ ἂν μὲ ρωτήσουν ποὺ πᾶς; τί νὰ τοὺς πᾶ; —Ἡ Μελανία θὰ λυπηθῇ πολύ.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ἠθρησεῖας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἔσωτερικου: Ἔξωτερικου:</p> <p>Ἔτησίαν... φρ. 8,— Ἐξάμηνος... 4,50 Τρίμηνος... 2,50</p> <p>Ἄι συνδρομαί ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΔΡΥΘΗ Τῷ 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p> <p>Περίοδος Β'.—Τόμος 15ος</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ</p> <p>Ἔσωτερικου λεπ. 20. Ἔξωτερικου φρ. χρ. 0,20</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὀδὸς Ἐδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαζάκειον.</p> <p>Ἔτος 30ον.—Ἄριθ. 22</p>
--	--	---

ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ ΑΝΘΡΩΠΟΣ (ΡΩΣΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΟΝ, ΥΠΟ Β. ΝΙΕΜΕΡΟΒΙΤΣ-ΒΑΝΤΣΕΝΚΟ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'. (Συνέχεια)

— Δὲν θὰ βλέπῃς πᾶ τὰ φάρια νὰ μεγαλώνουν! εἶπεν ὁ Βάσσκας μὲ πνιγμένην φωνήν.

Καὶ ἔξαφνα ἀνελόθη εἰς δάκρυα.

Ὁ Σάσας ἐνοουοῦσεν ὅτι ὁ Βάσσκας δὲν ἔκλειε διὰ τὰ φάρια, ἀλλὰ δὲν εἶπε τίποτε. Καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἤσθάνετο δάκρυα εἰς τὰ μάτια του. Ὁλίγον ἀκόμη καὶ θὰ ἐξεσποῦσε.

— Πάφε λοιπόν! γιατί κλαῖς; Μήπως πέθανε; —Ἐρῶ κ' ἐγώ;.. Μπορεῖ καὶ νὰ πεθάνῃς. Νά, ὁ σκύλος τοῦ γείτονα ἐφόρησε. — Μα δὲν εἶμαι σκύλος ἐγώ... Ἔλα λοιπόν, θβάνει! Ἐσιώπησαν καὶ πάλιν. Τὸ δάσος ἄρχισε νὰ πυκνίξῃται, τὰ πτηνὰ ἐτόνιζαν τὰ πρωῶνα των ὅσματα.

—Γιὰ τὸν Πάρριν λές; —Καὶ γιὰ τὴν Μελανίαν. Ἦταν δεύτεροι γονεῖς γιὰ μένα.

—Ναί... μὰς ἔτρεφαν καλά... δὲν μὰς ἐλείπε τίποτα.

—Τοὺς ἄφισα ἔνα γράμμα. Διάδασέ τοὺς το, σὲ παρακαλῶ.

—Ἡ Μελανία θὰ λυπηθῇ πολύ.

—Πέ της πῶς ὁ Σάσας ἔχει μητέρα.

—Καὶ ἂν μὲ ρωτήσουν ποὺ πᾶς; τί νὰ τοὺς πᾶ; —Ἡ Μελανία θὰ λυπηθῇ πολύ.

—Πέ της πῶς ὁ Σάσας ἔχει μητέρα.

—Καὶ ἂν μὲ ρωτήσουν ποὺ πᾶς; τί νὰ τοὺς πᾶ; —Ἡ Μελανία θὰ λυπηθῇ πολύ.

—Πέ της πῶς ὁ Σάσας ἔχει μητέρα.

—Καὶ ἂν μὲ ρωτήσουν ποὺ πᾶς; τί νὰ τοὺς πᾶ; —Ἡ Μελανία θὰ λυπηθῇ πολύ.

«Ἐνα πελώριον δασύμαλλον κεφάλιν...» (Σελ. 170, στ. γ')

Η ΚΟΥΚΛΑ ΤΗΣ ΛΙΛΙΚΑΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Κ'.

Ότι δέν έπαθαν οί κοϋκλες, τó έπαθαν τó τέλος οί μαμμάδες! Έίτε τó γλυκίσματα ήταν πάρα πολú ώραία, είτε τó κοριτσάκια έρριχθήκαν τó φαγοπότι με πάρα πολλή λαίμαργία, — έγώ πιστεύω μάλλον τó δεύτερο, — τó βέβαιον είνε ότι έκακοστομάχισαν, και μόλις έτελειώσε τó σουντέ, άρχισαν νά παρουσιάζωνται συμπτώματα κακοστομαχίας...

Τά συμπτώματα αυτά ήταν κάτι μικρά μικρά κοψιματάκια. Νά ή Λιλίκα, πού έξαπλώθηκε μπρούμυτα σέ μιá καρέκλα, γιά νά πλακόνη τó στομάχι της. Τής είπαν ότι ττόν πόνο κάνει καλό. Ένα άλλο κοριτσάκι κρατεί τó στομάχι του με τά χέρια... Πονούν και δέν ξέρουν τί νά κάμουν. Και φοβούνται νά τó πούν, μήπως τά μαλλάσουν ή μήπως τούς δώσουν κανένα πικρό γιατρικό...

Ευτυχώς ή μαμμά της Λιλίκας, πού είχε προβλέψη και αυτό τó δυστύχημα, είπε της Καλλιόπης νά τούς δώση ένα τσάι πολú-πολύ ζεστό, με λίγη ζάχαρι και με λίγο κονιάκ. Αυτό τó ζεστό έθανματούργησε και τά μικρά-μικρά κοψιματάκια δέν έγιναν, δόξα σοι ó Θεός, μεγαλήτερα.

Και επειδή ήταν ώρα νά πηγαίνουν, οί μικρές μαμμάδες, καλά-καλούτσικα, έπήσαν τά παιδάκια των, άποχαίρησαν τη Λιλίκα και τήν Αυγούλα της με χίλια φιλιá και χίλια ευχαριστώ, και έφυγαν γιά τά σπύτια των. Η δορτή έπέτυχε λαμπρά. Όλος ó κόσμος της τó είλε της Λιλίκας.

(Έπεται τó τέλος)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΓΥΙΟ ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΓΥΙΟ ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'. (Συνέχεια)

Πραγματικώς, τήν επαύριον, πατήρ και θυγάτηρ συνητήθησαν από της πρώτης ώρας, και ó Δημήτριος Νικολέφ είπεν άπλώς:

— Νά με, αγαπητή μου 'Ιλκα, έγύρισα... Η άπουσία μου διήρχεσε περισσότερο άφ' όσον έλογάριαζα... ά, εικοστέσσαρας ώρας μόνον...

— Φαίνεσαι κουρασμένος, πατέρα μου, παρετήρησεν ή 'Ιλκα.

— Όλίγον, αλλά, άμα αναπαυθώ ένα πρωί, θά συνιέλθω όλωςδιόλου, και τó άπόγευμα θά υπάγω νά δώσω μερικά μαθήματα.

— Ίσως θά ήτο φρονιμώτερον νάρχισης, με τó καλό, από αύριον... Οί μαθηταί είδοποιήθησαν.

— Όχι, 'Ιλκα, όχι... δέν μπορώ νά

τούς κάμω νά περιμένουν περισσότερο. 'Ηλθε κανείς ένδσω έλειπα;

— Κανείς... έκτός του ίατρού και του κ. Χαμίν, τούς όποιους πολú εξέπληξεν ή αίφνιδια αναχώρησίς σου.

— Ναι... άπεκρίθη ó Νικολέφ κάπως διστακτικώς... δέν τούς είχα κάμη λόγον... 'Αλλά γιά τόσω μικρό ταξείδι!

Ό καθηγητής δέν είπε τίποτε άλλο, και ή 'Ιλκα, διακριτική πάντοτε, ήρκέσθη νά τόν έρωτήση αν ήρχετο από τó Δόρπατ.

— Από τó Δόρπατ; είπεν ó Νικολέφ άρκετά έκπληκτος. Και πρòς τί αυτή ή έρώτησις;

— Μα δέν είμπορώ νά εξηγήσω ένα τηλεγράφημα πού έλαβα χθές βράδυ.

— Τηλεγράφημα;... Από ποίον;

— Από τόν αδελφόν μου, ó όποιος μου άναγγέλλει ότι έρχεται σήμερα.

— Ό 'Ιωάννης έρχεται;... Παράξενο, πραγματικώς... Και τί έρχεται νά κάμη;... Όπωσδήποτε, καλώς νά έλθη!

Έν τούτοις, έννοών από τó ύφος της θυγατρός του, ότι έπεθύμει νά μάθη τήν αίτιαν του ταξείδιου του, ó καθηγητής έδήλωσε:

— Υποθέσεις σπουδαία! με ήνάγκασαν νάναχωρήσω βιαστικώς...

— Έτελειώσαν τουλάχιστον κατ' εύχην; ήρώτησεν ή 'Ιλκα.

— Ναι... είμαι ευχαριστημένος, άπήνησεν ó Δημήτριος Νικολέφ, παρατηρών λαθραίως τήν θυγατέρα του' έλπίζω τουλάχιστον ότι δέν θά έχουν δυσάρεστους συνεπείας...

Και τότε, ως άνθρωπος άποφασισμένος νά μή είπη τίποτε περισσότερο, ήλλαξε θέμα συνομιλίας.

Μετά τó πρώτον πρωϊνόν τσάι, ó Δημήτριος Νικολέφ ανήλθεν εις τó γραφείον του, όπου έτακτοποίησε διάφορα χαρτιά και ήρχισε τήν εργασίαν του.

Η οικία ανέλαβε τήν συνήθη της γαλήνην, ή δέ 'Ιλκα, φυσικά, ούτε καν υπώπτευε τόν κεραυνόν, ó όποιος έμελλε νά τήν διαταράξη.

Έν τέταρτον μετά τήν δωδεκάτην ώραν, άστυνομικός κλητήρ παρουσιάσθη εις τήν κατοικίαν του Δημητρίου Νικολέφ. 'Ητο κομιστής έπιστολής, τήν όποιαν παρέδωκεν εις τήν υπηρέτριαν, συστήσας εις αυτήν νά τήν έγχειρίσθ, άμέσως εις τόν κύριον. Ούτε καν ήρώτησεν αν ó καθηγητής εύρισκετο τήν ώραν εκείνην εις τó σπίτι. Φαίνεται ότι ή οικία, έν άγνοία των ένοίκων, έπετηρεϊτό από της προτεραίας...

Ό Δημήτριος Νικολέφ, λαδών τήν έπιστολήν, τήν ανέγνωσεν άμέσως. Περιείχε μόνον τās λέξεις ταύτας:

«Ό δικαστής Κέρστορφ προσκαλεί τόν καθηγητήν Δημήτριον Νικολέφ νά μεταβή άνευ αναβολής εις τó γραφείον του, όπου τόν άναμένει. Υπόθεσις έπείγουσα.»

Ό καθηγητής άνεσκήρτησε. Τó κίνημά του έπρόδιδε κάτι περισσότερο από έκπληξιν. Όχρίασε κ' επί του προσώπου του άπετυπώθη ή έκφρασις της ζωηράς του άνησυχίας.

Έπειτα, συλλογισθείς βεβαίως ότι τó καλλίτερον ήτο νά συμμορφωθί πρòς τήν πρόσκλησιν του δικαστού, έφόρεσε τó έπαναφόρι του και κατήλθεν εις τήν αίθουσαν, όπου εύρίσκετο ή θυγάτηρ του.

— 'Ιλκα, τή είπεν, έλαβη πρò όλίγου έπιστολήν από τόν δικαστήν Κέρστορφ, ó όποιος με παρακαλεί νά περάσω από τó γραφείον του.

— Τόν δικαστήν Κέρστορφ; Μα τί νά σέ θέλγ, πατέρα;

— Δέν γνωρίζω... άπεκρίθη ó Νικολέφ, άποστρέφων τήν κεφαλήν.

— Μήπως διά καμμίαν ύπόθεσιν, εις τήν όποιαν είνε άνακατωμένος ó Γιάννης και δι' αυτό ήναγκάσθη νά φύγη από τó Δόρπατ;

— Δέν γνωρίζω, 'Ιλκα... Ναι... πιθανόν... Όπωσδήποτε, θά τó μάθωμεν γρήγορα.

Ό καθηγητής εξήλθε, μή κατορθώσας νά κρύψη τελείως τήν ταραχήν του από τήν 'Ιλκαν. Συνοδευόμενος καθ' όδον υπό του κλητήρος, έπροχώρει με βήμα άσταθές, σχεδόν μηχανικώς, χωρίς νάντιλαμβάνεται ότι ήτο τó αντικείμενον της γενικής περιεργείας, και μάλιστα της χαίρεκακίας μερικόν ανθρώπων, οί όποιοι τόν παρηκολούθουν ή τόν εκύτταζαν διερχόμενον.

Όταν έφθασεν εις τó Μέγαρον των Δικαστηρίων, εισήχθη άμέσως εις τó γραφείον, όπου εύρίσκετο ó ανακριτής Κέρστορφ μετά του ταγματάρχου Βέρντερ και του γραμματέως. Έγαιρετίσθησαν έκαστέρωθεν και ó Δημήτριος Νικολέφ έπερίμενε νά τώ άπευθύνουν τόν λόγον.

— Κύριε Νικολέφ, τώ είπε τότε ó ανακριτής Κέρστορφ, μήν έκπλαγίητε αν αι έρωτήσεις τās όποιας θά σάς κάμω, έχουν σχέσιν με τó άτομόν σας και άποβλέπουν εις τήν ιδιωτικήν σας ζωήν... Είνε άνάγκη νάποκριθίητε εις αυτάς άπεριφράστως, πρòς τó συμφέρον και της ύποθέσεως και τó ιδιόν σας.

Ό κ. Νικολέφ, κυττάζων μάλλον ή άκούων τόν ανακριτήν, έμεινεν επί τινας στιγμάς άφωνος, περιορισθείς νά κλίγη άπλώς τήν κεφαλήν, με τās χείρας έσταυρωμένας.

Ό κ. Κέρστορφ είχεν ένώπιόν του τά πρακτικά της άνακρίσεως. Τά παρέταξεν επί της τραπέζης, και διά της ήρέμου και αυστηράς φωνής του:

— Κύριε Νικολέφ, ήρώτησε, είχατε λείψη όλίγας ήμέρας;

— Μάλιστα, κύριε.

— Πότε άνεχωρήσατε από έδω;

— Τήν 13 τρέχοντος, τó πρωί.

— Και επανήλθατε;...

— Απόψε, τήν μιάν μετά τά μεσάνυκτα.

— Είχατε άναχωρήση μόνος;

— Μόνος.

— Κ' επανήλθατε μόνος;

— Μόνος.

— Διά νά υπάγετε, επήρατε τήν ταχυδρομικήν άμαξαν του Ρέβελ;

— Ναι... άπεκρίθη ó κ. Νικολέφ με κάποιον δισταγμόν.

— Είς τόν δρόμον της Ρίγας, καμιά έκασοτή βέρστια από έδω.

— Όστε άνεχωρήσατε εις τās 13, πολú πρωί;

— Μάλιστα, εις τās έξ.

— Ησθε μόνος εις τήν ταχυδρομικήν άμαξαν;

— Όχι, ήτο κ' ένας άλλος επιβάτης.

— Τόν έγνωρίζατε;

— Διόλου.

— Έμάθατε όμως μετ' όλίγον ότι ήτο ó Πòς, υπηρέτης της Τραπεζής Γιολαούζεν;

— Μάλιστα, από τās όμιλίαις του... ήτο άρκετά φλύαρος, και δέν έπαυε νά συνομιλή με τόν όδηγόν.

— Όμιλούσε διά τās ύποθέσεις του;

— Άποκλειστικώς.

«Δέν γνωρίζω, 'Ιλκα...» (Σελ. 173, στ. α'.)

— Και τί έλεγε;

— Ότι επήγαινε εις Ρέβελ διά λογαριασμόν των Άδελφών Γιολαούζεν.

— Δέν έφαινετο άνυπόμονος νά επιστρέψη εις Ρίγαν... όπου επρόκειτο νά νυμφευθί;

— Ναι... έφ' όσον τουλάχιστον ένθυμούμαι... διότι δέν έδιδα και πολλήν προσοχήν εις συνομιλίαν, ή όποια δέν είχε κανέν ένδιαφέρον δι' έμέ.

— Δέν είχεν ένδιαφέρον;... ήρώτησεν ó ταγματάρχης Βέρντερ.

— Φυσικά, άπεκρίθη ó καθηγητής, ρίπτων βλέμμα έκπληκτον πρòς τόν ταγματάρχην' πώς ήμπορούσε νά ένδιαφέρωμαι έγώ δι' όσα έλεγεν ó υπηρέτης εκείνος;...

— Αυτό πρέπει κυρίως νά τó εξακριβώση ή άνακρισις, υπέλαβεν ó κ. Κέρστορφ.

Τούτο άκούσας ó κ. Νικολέφ, έκαμινήμα άνθρωπου μή έννοούντος ποσώς τί τώ λέγουν...

— Ό Πòς αυτός, ήρώτησεν ó ανακριτής, είχε μαζί του ένα πορτοφόλι, από εκείνα πού κρατούν συνήθως οί τραπεζιτικοί εισπρακτορές;

— Πιθανόν... δέν τó παρετήρησα.

— Όστε δέν είμπορείτε νά μου είπητε αν τó άφινεν, άσυνέτως ίσως, ή νά σύρεται εις τά καθίσματα, ή νά φαίνεται από ανθρώπους πλησιάζοντας εις τήν άμαξαν κατά τās στάσεις;

— Έκαθήμην εις μιάν άκρην, σκεπασμένος με τó επαυφόρι μου και κοιμώμενος κάποτε υπό τήν κουκούλαν μου, ώστε δέν ήμπορούσα νά βλέπω τί έκαμνε και τί δέν έκαμνε ó συνταξείδιώτης μου.

— Έν τούτοις ó όδηγός Μπρòξ αυτό τó βεβαίονει.

— Έάν ó Μπρòξ τó βεβαίονη, θά 'πή ότι έτσι είνε... Έγώ δέν είμαι εις θέσιν ούτε νάναίρσω ούτε νά επικυρώσω τούς λόγους του όδηγού.

— Δέν ώμιλήσατε με τόν Πòς;

— Είς τó ταξείδι; Όχι... Τώ ώμιλήσα διά πρώτην φοράν μόνον όταν επρόκειτο νά υπάγωμεν εις τó πανδοχείον, μετά τó πάθημα της άμάξης.

— Και όλην τήν ήμέραν είχατε μείνη εις τήν θέσιν σας, εις τήν άκρην σας, με τó πρόσωπον κουκουλωμένον έπιμελώς;

— Είπιμελώς;... Διατί λέγετε έπιμελώς;... ήρώτησεν ó καθηγητής, εις τόν όποτον έκαμεν έντύπωσιν ή λέξις εκείνη του άνακριτού.

— Διότι, φαίνεται, ήθέλατε κ' επροσέχατε νά μήν άναγνωρισθίητε.

Τούτο είπε, παρεμβαίνων έκ νέου εις τήν άνακρίσιν, ó ταγματάρχης Βέρντερ. Και ή παρατήρησις του, προφανώς, άπέτέλει κατηγορίαν. 'Αλλ' ó Δημήτριος Νικολέφ δέν επανέλαβε και τώρα τήν ένοχοποιητικήν λέξιν' ήρκέσθη μόνον, μετά τινος στιγμάς σιωπής, νά είπη:

— Έστω, παραδέχομαι ότι είχα συμφέρον νά ταξειδέσω 'ηκόρνιτο' άλλα

νομικώ ότι αυτό είνε δικαίωμα κάθε ανθρώπου...

— Ωραία προφύλαξις, υπέλαβεν ο ταγματάρχης...

— Ακόμη μία ένοχοποιητική παρατήρησις...

— Τελοςπάντων, είπεν ο ανακριτής, δεν αρνεϊσθε...

— Οχι... αν είνε ο Πδς εκείνος που ήτο μαζί μου...

— Δυστυχώς είνε πλέον ή βέβαιον!

(Έπειτα συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΚΥΡΙΑ ΠΑΣΤΑΚΡΕΜΑ ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΣΚΗΝΗ 5. (Συνέχεια)

ΤΟΤΟΣ: — Σταθήτε ακόμη σεις θα γράψετε εις το τέλος τα αίσιμα...

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ: — Η την Πεντηκοστή...

ΤΟΤΟΣ: — Παρακαλώ να σωπαίνη ο κύριος Ζαχαροπλάστης...

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ: — Μα πριν, με είπατε Ζαχαροπλάστη...

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ: — Μα ήταν ή κλητική, Λιχουδάκη μου!

ΤΟΤΟΣ: — Αρίστε τώρα την Τεχνολογία και αυτόν τον ήλιθιο!

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ, μη κρατούμενος και άποτειλιώνων: — Μας κάνουν μπουναμάδες!

ΤΟΤΟΣ, διατάζει προς στυμνήν εκπληκτός, έπειτα γράφει, γελών και άποφασιστικώς: — Μας κάνουν μπουναμάδες!

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ, διαδεχομένη αυτών και γράφουσα: — Καλοί μου κύριοι, σας παρακαλώ...

Είνε τόση γλυκειά... μαζί μας! Φανήτε εύπλαγχοι...

ΤΟΤΟΣ: — Αμήν! ΜΠΕΜΠΗΣ: — Έγώ!... εγώ τώρα!

ΤΟΤΟΣ, καθ' εαυτόν: — Αχ αν δεν ήμουν άνδρας!...

ΤΟΤΟΣ: — Μουντζούρη! Έκαμες μία μελανιά!...

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ: — Κύριοι... Δεσποινίδες, Έκ μέρους της κυρίας μου...

ΤΟΤΟΣ: — Μας τα γλύφει! μπά το λιχουδά!

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ, καθ' εαυτόν: — Το βύσινο είνε πιό καλό από το γκροζέϊγ...

ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ: — Έλα, Λιχουδάκη, πήγαινε γρήγορα...

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ: — Σε ποιόν; ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ: — Αλήθεια, είνε πολλοί...

ΤΟΤΟΣ: — Δεν πειράζει. Θα πηγαίνη 'ς έναν-ένα και θα το διαβάξη.

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ: — Έδω τα μπλέξαμε! Όταν εδιάβαξα στο σχολείο...

ΜΠΕΜΠΗΣ: — Γιατί; ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ: — Γιατί δεν θα διαβάξω καλά!

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ: — Έλα λοιπόν, τρέξε! ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ, διατάζων: — Φοβάμαι!

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ, τόν σπρώχνουν προς την θύραν: — Έλα λοιπόν!...

ΟΙ ΑΥΤΟΙ, έντός του Λιχουδάκη. Η ΚΥΡΙΑ ΠΑΣΤΑΚΡΕΜΑ, επιστρέφουσα δεξιά, διά του εργαστηρίου.

ΤΟΤΟΣ, προς τα άλλα παιδιά: — Η Κυρία Παστακρέμα. Σούτ!...

ΚΥΡΙΑ ΠΑΣΤΑΚΡΕΜΑ, πίπτει εις ένα κάθισμα και αρχίζει να κλαίη: — Αχ! αχ! παιδάκια μου!...

ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ, τρέχουσα πλησίον της: — Τι έχετε, κυρία Παστακρέμα;...

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ, ως άνω: — Καλή μου κυρία Παστακρέμα... ΜΠΕΜΠΗΣ, ως άνω: — Μήν κλαίτε!...

ΤΟΤΟΣ, καθ' εαυτόν: — Αχ αν δεν ήμουν άνδρας!...

ΚΥΡΙΑ ΠΑΣΤΑΚΡΕΜΑ: — Τα ξέρετε λοιπόν;... Α, ο Λιχουδάκης θα σας τα είπε...

ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ: — Τι να κάμωμε; ΚΥΡΙΑ ΠΑΣΤΑΚΡΕΜΑ: — Πάει πιά!...

Η κυρία Παστακρέμα σας, παιδά μου, δεν θα έχη εις το έξής ούτε μαγαζί!

ΜΠΕΜΠΗΣ, άρπώντας: — Μήν κλαίτε! Έμεις θα σας βοηθήσουμε.

ΤΟΤΟΣ, καθ' εαυτόν: — Αυτός ο μικρός μου έμπνέει μία ιδέα.

ΤΟΤΟΣ, ως άνω: — Αυτός ο μικρός μου έμπνέει μία ιδέα. (Κάτι ψυδουρίζει εις το αυτί των παιδιών, τα οποία κάμνουν νεύματα έπιδουματικά.)

ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ και ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ μαζί: — Κ' αι συμμαθήτριά μας...

ΤΟΤΟΣ, εξοκολουθών: — Δεν θα ξαναπάρωμε ούτε το παραμικρό γλυκισματάκι...

ΜΠΕΜΠΗΣ: — Έπάνω τα χεράκια! Κάτω τα χεράκια!...

ΚΥΡΙΑ ΠΑΣΤΑΚΡΕΜΑ, άκούουσα με προσοχήν: — Ω τα χαριτωμένα τα χεράκια!...

ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ: — Α μπά! θα ξανακάμετε μία χαρά. Όλα τα παιδιά της Ζαχαροπύλεως θα σας φυλάγουν...

«Σύμφωνοι!... Τ' όρκιζόμεθα!» (Σ. 174.)

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 108ος ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ ΤΟΥ 1908

1. — Εις τόν Διαγωνισμόν τούτον δικαιούνται να λάβουν μέρος όλοι όσοι έχουν ψευδώνυμον έγκεκριμένον διά τόν 1908.

2. — Έκαστος τών διαγωνιζόμενων όφείλει να στείλη από μίαν συλλογήν Πνευματικών Άσκήσεων, πρωτοτύπων, ίδιων του, δημοσιεύτων, αί όποιαι δέν πρέπει να είνε ούτε ελιγώτεροι τών 10, ούτε περισσότεροι τών 15.

3. — Κάτωθεν τής τελευταίας Πνευματικής Άσκήσεως, μετά την λέξιν Τέλος, ο διαγωνιζόμενος όφείλει να γράψη την έξής «Διαβεβαιώσιν», και να υπογράψη αυτήν με τόν άληθές τόν όνομα:

«Έπι λόγω τιμής διαβεβαιώ την Διάπλασιν, ότι όλας τάς άνωτέρω Πνευματικάς Άσκήσεις συνέθεσα μόνος μου, οδδερμίαν δ' έξ αυτών άντέγραφα άλλαχόθεν εκ χειρογράφου ή έξ έντύπου, ούτε ήκουσα (έντός τών Δημωδών και άρχαίων Διηγμάτων), λεγομένην παρ' άλλου.»

4. — Όταν ή Διάπλασις σχηματίσθαι βόσμον υπόνοιαν ότι μία συλλογή, (και αν ακόμη ο άποστολεύς αυτής βεβαιώνη έπι λόγω τιμής τόν έναντίον), είνε άντιγραφον έξνης έργασίας, άνεκτήτου, είτε υπεκαίρησε, είτε έκουσίως παραχωρηθείσης, δικαιούται να την άποκλείσθαι εκ τού Διαγωνισμού και, αν θέλη, ναναφέρη εις τ' Αποτελέσματα τα όνόματα τών δια τούτον λόγον άποκλειθέντων.

5. — Έφ' όσον θα δημοσιεύονται — από 1ης Ιουνίου 1908 — αι έγκεκριμένα Πνευματικά Άσκήσεις, δικαιούται και παρακαλείται μάλιστα έκαστος συνδρομητής να καταγγέλλη όσας έξ αυτών ήθελε τυχόν ανακαλύψη ως παραχρησμένας ή άντιγραφάς δημοσιευμένων. Η καταγγελία πρέπει να είνε άρισμένη και άποδειγμένη, να σημειούται δηλαδή ο τίτλος τής έφημερίδος ή τού περιοδικού, έξ ου ή άντιγραφή, τό έτος, ο τόμος, ή σελίς και ο αριθμός υπό τόν όποιον είνε δημοσιευθή ή καταγγελλομένη Άσκηση.

6. — Η συλλογή πρέπει να είνε όση τόν δυνατόν πλήρης να περιέχη δηλαδή μίαν ή δύο Άσκήσεις έξ έκαστου είδους και καθ' ήν τάξιν δημοσιεύονται συνήθως εις την Διάπλασιν. Ούτως ο διαγωνιζόμενος έχει μεγαλύτεραν πιθανότητα έπιτυχίας παρά εάν ήρκετο εις όλίγα μόνον είδη Άσκήσεων.

7. — ΑΠΕΝΑΝΤΙ έκάστης Άσκήσεως, εις τήν περιθώριον τού τετραγώνου, πρέπει να είνε γραμμένη ή λύσις τής Άσκήσεως άνευ λύσεων άποκλείοντων.

8. — Όσοι εκ τών διαγωνιζόμενων λησμονήσουν ή παραλείψουν σκοπίμως να σημειώσουν εις τόν τεράδιον την ήλικίαν, τών θα καταταχθούν εις την Άνωτέραν Τάξιν, ούάν ήτοι ήλικίαν και αν έχουν. Απαραίτητος είνε και ή σημείωσις τού ψευδώνυμου, διότι δέν επιτρέπεται να διαγωνισθή κανείς με τόνόμα του.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

9. — Αι Άσκήσεις πρέπει να είνε πολύ καθαρογραμμένα και εύανάγνωστοι, εις μεγάλη τετραδία, (χωρίς δηλαδή να διπλώνεται τό φύλλον τού συνήθους χάρτου γραφής).

10. — Αι συλλογαί έπιγραφόμενα « Πνευματικά Άσκήσεις δια τόν 108ον Διαγωνισμόν », είνε δεκταί μέχρι τής 10 Ιουνίου. (Είμπορείτε να τάς στείλετε ως χειρόγραφα υπό ταινίαν έπι συστάσει, πληρώνοντες μόνον 25 λεπτά ταχυδρομικά.)

11. — Κατά τό διάστημα τής Β' Εξαμηνιας τού 1908, θα δημοσιεύονται εις την «Διάπλασιν» Άσκήσεις, κατ' ελευθέραν έκλογήν, εκ τών έγκριθρισμένων τού παρόντος Διαγωνισμού άποκλειστικώς.

Οι λοιποί όροι είνε οι αυτοί με τούς όρους πάντων τών Μεγάλων Διαγωνισμών, τούς όποιους βλέπετε εις τό Ε' Κεφάλαιον τού Όδηγού περί Βραβείων, (φύλλ. 1ον, σελ. 10).

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οι έχοντες ήδη έτοιμους Συλλογάς να τάς στείλουν, χωρίς να περιμένουν τάς τελευταίας ημέρας τής προθεσμίας.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΤΟ ΠΡΟΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟΝ θα είνε διπλούν, ήτοι δεκαεξασέλιδον, με δύο αριθμούς (23-24) και δύο ημερομηνίας (3 και 4 Ιουνίου), θα εκδοθή κατά συνέπειαν τό μεθεπόμενον Σάββατον, θα τιμάται λεπτά 40 και όχι 20 (αυτό διά τούς Πράκτορας) και θα περιέχη την κρίσιν τής 28ης Κυριακής, πλουσιώτατα εικονογραφημένη, και όχι πλέον με έπισυδδίον, αλλά με πραγματικόν τού Ανωνύμου, τό όποιον θα μείνη άληθινόν εις τά χρονικά τού περιοδικού μας.

«ΤΡΕΛΛΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ» Ο άγαπητός μου συνεργάτης Γιάννης Περγαλιτής (Ι. Γ. Γιαννούκος) εκδίδει μετ' όλίγας ημέρας συλλογήν ποιημάτων του υπό τόν τίτλον «Τρελλά Τραγούδια».

6. — Η συλλογή πρέπει να είνε όση τόν δυνατόν πλήρης να περιέχη δηλαδή μίαν ή δύο Άσκήσεις έξ έκαστου είδους και καθ' ήν τάξιν δημοσιεύονται συνήθως εις την Διάπλασιν. Ούτως ο διαγωνιζόμενος έχει μεγαλύτεραν πιθανότητα έπιτυχίας παρά εάν ήρκετο εις όλίγα μόνον είδη Άσκήσεων.

7. — ΑΠΕΝΑΝΤΙ έκάστης Άσκήσεως, εις τήν περιθώριον τού τετραγώνου, πρέπει να είνε γραμμένη ή λύσις τής Άσκήσεως άνευ λύσεων άποκλείοντων.

8. — Όσοι εκ τών διαγωνιζόμενων λησμονήσουν ή παραλείψουν σκοπίμως να σημειώσουν εις τόν τεράδιον την ήλικίαν, τών θα καταταχθούν εις την Άνωτέραν Τάξιν, ούάν ήτοι ήλικίαν και αν έχουν. Απαραίτητος είνε και ή σημείωσις τού ψευδώνυμου, διότι δέν επιτρέπεται να διαγωνισθή κανείς με τόνόμα του.

9. — Αι Άσκήσεις πρέπει να είνε πολύ καθαρογραμμένα και εύανάγνωστοι, εις μεγάλη τετραδία, (χωρίς δηλαδή να διπλώνεται τό φύλλον τού συνήθους χάρτου γραφής).

10. — Αι συλλογαί έπιγραφόμενα « Πνευματικά Άσκήσεις δια τόν 108ον Διαγωνισμόν », είνε δεκταί μέχρι τής 10 Ιουνίου. (Είμπορείτε να τάς στείλετε ως χειρόγραφα υπό ταινίαν έπι συστάσει, πληρώνοντες μόνον 25 λεπτά ταχυδρομικά.)

11. — Κατά τό διάστημα τής Β' Εξαμηνιας τού 1908, θα δημοσιεύονται εις την «Διάπλασιν» Άσκήσεις, κατ' ελευθέραν έκλογήν, εκ τών έγκριθρισμένων τού παρόντος Διαγωνισμού άποκλειστικώς.

Οι λοιποί όροι είνε οι αυτοί με τούς όρους πάντων τών Μεγάλων Διαγωνισμών, τούς όποιους βλέπετε εις τό Ε' Κεφάλαιον τού Όδηγού περί Βραβείων, (φύλλ. 1ον, σελ. 10).

Ο,τι προείπα, γίνεται. Βροχηδόν μου έρχονται τά ξεσπάσματα αυτάς τάς ημέρας που πλησιάζει να τελειώση ή προθεσμία.

Φαίνεται, ότι οι φίλοι μου ώρκισθησαν να τό κάμουν — και θα τό κάμουν. Διά νάνανταρμείψω μάλιστα την προθυμίαν των, άπεφάσισα ναρχίσω την πολυτελή έκδοσιν και αν ακόμη δέν ήθελε συμπληρωθή έντελώς ο άπαιτούμενος αριθμός τών νέων συνδρομητών μέχρι τής 20 Μαΐου, με την έλπίδα, ότι είμπορεί να συμπληρωθή άργότερα.

Εννοείται όμως, ότι πρέπει να πλησιάτη άρχετα, να προστεθούν ακόμη 1000, έστω 800 νέοι συνδρομηταί, και προς τούτο όφείλετε να έντεινεται όλοι τάς προσπάθειάς σας και να διπλασιασθήτε.

Ευνοείται όμως, ότι πρέπει να πλησιάτη άρχετα, να προστεθούν ακόμη 1000, έστω 800 νέοι συνδρομηταί, και προς τούτο όφείλετε να έντεινεται όλοι τάς προσπάθειάς σας και να διπλασιασθήτε.

Ευνοείται όμως, ότι πρέπει να πλησιάτη άρχετα, να προστεθούν ακόμη 1000, έστω 800 νέοι συνδρομηταί, και προς τούτο όφείλετε να έντεινεται όλοι τάς προσπάθειάς σας και να διπλασιασθήτε.

Ευνοείται όμως, ότι πρέπει να πλησιάτη άρχετα, να προστεθούν ακόμη 1000, έστω 800 νέοι συνδρομηταί, και προς τούτο όφείλετε να έντεινεται όλοι τάς προσπάθειάς σας και να διπλασιασθήτε.

Ευνοείται όμως, ότι πρέπει να πλησιάτη άρχετα, να προστεθούν ακόμη 1000, έστω 800 νέοι συνδρομηταί, και προς τούτο όφείλετε να έντεινεται όλοι τάς προσπάθειάς σας και να διπλασιασθήτε.

Ευνοείται όμως, ότι πρέπει να πλησιάτη άρχετα, να προστεθούν ακόμη 1000, έστω 800 νέοι συνδρομηταί, και προς τούτο όφείλετε να έντεινεται όλοι τάς προσπάθειάς σας και να διπλασιασθήτε.

Ευνοείται όμως, ότι πρέπει να πλησιάτη άρχετα, να προστεθούν ακόμη 1000, έστω 800 νέοι συνδρομηταί, και προς τούτο όφείλετε να έντεινεται όλοι τάς προσπάθειάς σας και να διπλασιασθήτε.

Ευνοείται όμως, ότι πρέπει να πλησιάτη άρχετα, να προστεθούν ακόμη 1000, έστω 800 νέοι συνδρομηταί, και προς τούτο όφείλετε να έντεινεται όλοι τάς προσπάθειάς σας και να διπλασιασθήτε.

Ευνοείται όμως, ότι πρέπει να πλησιάτη άρχετα, να προστεθούν ακόμη 1000, έστω 800 νέοι συνδρομηταί, και προς τούτο όφείλετε να έντεινεται όλοι τάς προσπάθειάς σας και να διπλασιασθήτε.

Ευνοείται όμως, ότι πρέπει να πλησιάτη άρχετα, να προστεθούν ακόμη 1000, έστω 800 νέοι συνδρομηταί, και προς τούτο όφείλετε να έντεινεται όλοι τάς προσπάθειάς σας και να διπλασιασθήτε.

Ευνοείται όμως, ότι πρέπει να πλησιάτη άρχετα, να προστεθούν ακόμη 1000, έστω 800 νέοι συνδρομηταί, και προς τούτο όφείλετε να έντεινεται όλοι τάς προσπάθειάς σας και να διπλασιασθήτε.

Ευνοείται όμως, ότι πρέπει να πλησιάτη άρχετα, να προστεθούν ακόμη 1000, έστω 800 νέοι συνδρομηταί, και προς τούτο όφείλετε να έντεινεται όλοι τάς προσπάθειάς σας και να διπλασιασθήτε.

Ευνοείται όμως, ότι πρέπει να πλησιάτη άρχετα, να προστεθούν ακόμη 1000, έστω 800 νέοι συνδρομηταί, και προς τούτο όφείλετε να έντεινεται όλοι τάς προσπάθειάς σας και να διπλασιασθήτε.

Ευνοείται όμως, ότι πρέπει να πλησιάτη άρχετα, να προστεθούν ακόμη 1000, έστω 800 νέοι συνδρομηταί, και προς τούτο όφείλετε να έντεινεται όλοι τάς προσπάθειάς σας και να διπλασιασθήτε.

θωμα) Μήλον της Ἐριδος (ἔστειλα) Θανμάστριαν τοῦ Βεργαδάρη (πρέπει νὰ συμμορφωθῆς μὲ τὴν σημερινὴν προκήρυξιν τοῦ 108 Διαγωνισμοῦ) Χρήστον Δ. (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Μυρμηδῶνα, Φίλην τῶν Ζώων, (δὲν δὲν εἶμαι ἀλλὰ νὰ μοῦ γράψῃς) Πικριδιαιτὴν Μελισσαν (ἰδὲ τί ἀπηγγέλθη εἰς τὸ 20ὸν φύλλον πρὸς τὴν Στανάδουσαν Μανδουρίαν) Κάουεν, κτλ. κτλ.
 Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 22 Ἀπριλίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δέον νὰ γράψωι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῇ Γραφεῖᾳ μὰς εἰς φανέλλους, ὅν ἕκαστος περιεχέει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πετραίων μέχρι τῆς 6 Μαΐου ἐν τῶν Ἐπαρχίων μέχρι τῆς 16 Μαΐου ἐν τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 30 Μαΐου.

201. Συλλαβόγραφος.

Δύο γράμματα τῶν Γάλλων
 Καὶ κατόπι ἀντανυμία,
 Πάλιν ὅστερ' ἄλλο γράμμα
 Θὰ τὰ βάλῃς ἐτὴ γραμμῇ,
 Καὶ θὰ ἴδῃς, φίλε μου λῦτα,
 Μὲ μεγάλην ἀπορία
 Ἐνα κράτος... χωρὶς στόλο,
 Νὰ προβάλλῃ ἐτὴ στιγμή.
 Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰωάννας Δάσκ

202. Μεταγραμματισμός.

Ρωτᾷς τί εἶμαι; Φάρμακον μὰ δὲν σοῦ λέγω
 [ποῖον.
 Ἄλλαξε μόνον, ἀν μ' εὐρῆς, τὸ πρῶτόν μου
 στοιχείον,
 Κι' ἀμέσως τότε θὰ μὲ ἴδῃς στὸ πιάτο σου
 ὡς φροῦτο,
 Ποῦ θὰ τὸ χάψῃς καὶ θὰ πῆς: Καλὸ ἦτανε
 καὶ τοῦτο!
 Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ζήνου ἠ' Ἑλλάς

203. Ἀναγραμματισμός.

Παρόμοιο θαῦμα, λῦταί μου, τώρα τάκου
 [μόλις!
 Μὰ φαγασθῆτε ἕνας Θεὸς νὰ γίνεταί μιά πόλις
 Κεφάλι κάμων τὸ λαμβό, καὶ τὸ λαμβό κε-
 [φάλι!
 Ἄς φάξῃ τώρα καὶ ἄς πεισθῇ ἐκεῖνος τοῦ
 [ἀμφιβάλλει.
 Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Οὐρανῶ

204. Δικτυωτόν.

Χορημάτων ἑλλειψίς—δὲν σπανία!...
 Ἐπειτα ρῆμα, Ὀκεανίς,
 Ἐν ἄλλο ρῆμα—καὶ μ' εὐκολία
 Δικτύου πλέγμα ἀποτελεῖς.
 Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀργεῖου Ἐρμοῦ

205-206. Μεταμορφώσεις.

1. Τὸ Φάσμα δι' 8 μεταμορφ. νὰ γίνῃ Χάρος
 2. Ὁ Σαῦρος διὰ 3 μεταμορφ. νὰ γίνῃ Παῦλος
 Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μουσηγγέτου Ἀπόλλωνος

207. Διπλῆ Συλλαβική Ἀκροστιχίς.

Αἱ μὲν ἀρχικαὶ συλλαβαὶ τῶν κάτωθι ζη-
 τουμένων λέξεων ἀποτελοῦν Νηρηίδα, αἱ δὲ
 δευτέραι πόλιν τῆς Ἑλλάδος:
 1. Ἐπίθετον τῶν πνευματῶν. 2. Ἐπίθετον
 τῶν σωμάτων, καὶ μάλιστα τῶν χονδρῶν.
 3. Ἐπίθετον ἀνθρώπων παραμελούντων τὰ
 τῆς ἐνδυμασίας.
 Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μαργιμένου Ἀκρογαλῖ

208. Φωνηεντόλογον

*-τλμ-δν-πζτ-λλ-ντμτζ-τν-κνδνν
 Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Εἰρήνης

209. Γρίφος.

α α τ t
 α ε α t t Bv
 α α t t
 Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐλιοῦδας

ΛΥΣΕΙΣ
 τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φέλλου 11
 96. Λάγος (λά, Ἴος).—97. Τέως-Κέως.
 98. X M A 99. Τῶνα χέρι νίβει
 E E N τ' ἄλλο καὶ τὰ δυο
 Δ E T τὸ πρόσωπον (Ἡ ἀνά-
 Σ E P I Φ O Σ γνωσις κατὰ στήλας,
 Φ K Δ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ
 Ω O Ω ἄνω καὶ ἐξ ἀριστερῶν
 N N N πρὸς τὰ δεξιὰ).—100
 —102. 1. Ἡμίονος
 (ἄκουσον οἱ ΜΗ... 2. Λέων (ὤμεΝ Ω
 ΕΔληγες...) 3. Γαλῆ (Ἡ ΛΑΓηνος...)—103.
 ΑΡΙΩΝ (Ἄλπει, Ὀράκη, Ἀσία, μήκΩ,
 ΟὐραΝία).—104. Ὁσθαλιός, δεσπότης παι-
 νει ἵππον.—105. Οὐαί τοῖς ἡτημέτοις (οὐ
 ετ εἰς ιτ - μ ἐν εἰς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Χρόνια πολλά, Σανθὸ Ἑλληγόπουλο, δι' ἑορτὴν σου. Φλοῖσθε τοῦ Ρόκακος, τετραδίων σου δὲν ἐλήφθη.—Υπερόφανο Ἑλληγόπουλο. (H, 216)

Ζητῶ ἀνταλλαγὴν ταχυδρομικῶν δελταρίων μὲ συνδρομητρίαν Σάμου μέσον Διαπλάσεως. Φανερῶσα αὐταῖς τ' ὄνομά μου.—Ἰδανικότης. (H, 217)

Μεγεθόνιο Ὀνειρο, μὴ τολμήσῃς νὰ θέσῃς χεῖρα ἐπὶ τῆς Προέδρου μας, διότι θὰ δώσῃς λόγον εἰς ἡμᾶς.—Ἰδανικότης, Μαγαμένη Γαζία. (H, 218)

Μιμῶσα, σιταράλωναα! Πυργιώτικοι κουραπίδες, ὦραῖοι; Πασχαά! Le roi s'amuse, στὰ κρῦα τοῦ λουτροῦ. Κρίμααα.—Ἰερὰ Ἄλτις, Μαγαμένη Φύσις. (H, 219)

Στὸ Patinage:—Τράκ... τράκδερ... πούφ!!—Τὶ συμβαίνει;—Τίποτε!... Πέφτει τὸ Σεντενεμένο Ἑλληγόπουλο.—Θεαταί:—Μπράβο... Μπίτς...!! (H, 220)

Ἐντενεμένο Ἑλληγόπουλο ἡ παρουσία σου εἰς τὸ Patinage ὑπῆρξε... θριαμβευτικότητῃ!! τὰ δὲ... ψισματά σου ἀμύμητα... δι' ὃ καὶ σε συγχαίρομεν...!!—Κηρύξτε τοῦ Δικαίου, Τσίρος, Ἐλπίς τοῦ Μέλλοντος, Αἴγλη ἐν Ζόφω. (H, 221)

Ανταλλάσσω εἰκονογραφοὺς, δελτάρ. πανταχόθεν. Γραμματόσημον ἐπὶ τῆς εἰκόνος. Διεῦθυνσις: Γεώργ. Ν. Μωραΐτινην, μαθητὴν Γυμνασίου, Καρδίτσας (Θεσσαλίας).

Ἀνθοστόλιος Χίος! Πάσχα! ἄμξις saoutchouc! ἄμαξήλατῃς διοπτροφόρος Χιώτης, ἐπιβάται ὑπουργικῶν συμβούλιον ἀνοικτοκάρδιον! τί εἰζήτει;—Ἀνεκάλυφα!!! Ἀρχηγὸς τῆς καταδιώξεως.—Αἰγύπτιος Πρίγνιμ. (H, 223)

Ἀστὴ τῆς Εἰρήνης τί ἔμαθα!! σοῦ ἔδωσαν τὰ παπούτσια ἀπὸ α' Ἀθηναίου;—τί ρεζιλίκα!!—Αἰγύπτιος Πρίγνιμ. (H, 224)

Ανταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια ἢ διεθηνόσις μου: Constantin Μαουnis, P. R. Alexandrie. (H, 225)

Ἐισερχόμενος εἰς Διαπλασιακὴν κίνησιν δηλῶ συναδέλφους Ἀλεξανδρεῦσι ὅτι θὰ κρεμάσω δλους!!!—Ἀλεξανδρινὴ Καρμαγιόλλα (Δῆμιος Κράτους Ἀνοικτοκάρδιον).

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
 ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ
 πρόφην(Κόμικον Κρίνον, Ἑλληνικὸ Φιλότιμο) ἀρχηγὸς Πανελληνίου Αἰγυπτιακῆς Ἐνώσεως ὑποψήφ. διὰ πρωτεύει Δημοψηφίσματος 1908.

ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΑΡΤΙΟΥ
 (πρόφην Ἀῦρα τῆς Ἀνοίξεως, Ἀστὴρ Χίου, Χιακὸς Οὐρανόσις). Ὑπαρχηγὸς Πανελληνίου Αἰγυπτιακῆς Ἐνώσεως, Ἀντιπρόεδρος α' Ὀρασίας Χίου, Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Κράτους Ἀνοικτοκάρδιον, Ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος 1908. (H, 228)

Ἄνθος τῆς Αἰγύπτου! Ἐβδόμας παθῶν!! Ἐθαγγελισμῶ! ἀριστερὰ εἰσερχομένω! Καθέκλα! Ἰσταμένη δεσποινίς!! θεάται!!!—Διαβολόκος Ἀλεξανδρίας, Ἀλεξανδρινὴ Ἀριστοκράτις, Περιπατητῆς τοῦ Σερφ.

Βασιλόπου! Ἰδανικότης! Μεγάλην ἐβδόμαζα πρῶτον πάστα-κρέμα! Ἀμάτωλαί!!—Φιλότιμο, Ἀστὴρς Εἰρήνης καὶ Χίου. (H, 230)

Ἀγυπτία Βασιλόπου! ὑπόσχου ἐξετέλεσα, ἀναμῆνω ὑμετέραν, ὄφειλεις πληρῶσαι ἐπισκέψεις λατροῦ, παθόντος ποδός μου ἀπὸ... κλωτσιάν.—Χιακὸς Ἀστὴρ.

Ἀπόφασις Δικαστηρίου Κράτους Ἀνοικτοκάρδιον! Αἰγυπτία Βασιλόπου! συλληφθεῖσα ὑπὸ Μενεξεδέμιου Ὀνειροῦ (ἀρχηγοῦ φρουρᾶς) δικασθεῖσα δὲ ὑπὸ Ἀστὴρς Εἰρήνης (ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης) κατεδικάσθη εἰς δεκάφρακτον πρόστιμον (ἐτησίαν ἀπόρο).—Ἐδῆ τῆς Μάννας, Εἰκοστὴ Πέμπτη Μαρτίου. (H, 232)

Τριὰς Διαβόλων! Βασιλόπου! Ἰδανικότης! Γαζία! Ἥλαθον! Εἶδον! Ἀπῆλθον!—Ἀστὴρς Εἰρήνης. (H, 233)

Μαγαμένη Γαζία Φωτογραφικὴ μηχανή!! ὑμετέρα ἀγρηστος! Ἀπέτυχε!! ἡμετέρα ἐπέτυχε!! Κρατῶ!!!—Ἑλληνικὸ Φιλότιμο. (H, 234)

Ἀνθοστόλιος Χίος! Attention! Ἀστὴρς (Χιώτης καὶ Κύπριος) συνωμοτοῦν! Ἐγὼ ὑπεραπείκω!—Ὁ Πρωθυπουργὸς (Βολιώτης) (H, 235)

ΠΑΣΧΟΥΣΑ ΕΛΛΑΣ (πρόφην Γλυφονοκιάδα) Ἀνθυπαρχηγὸς Πανελληνίου Αἰγυπτιακῆς Ἐνώσεως, Σύμβουλος α' Ὀρασίας Χίου, ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος τοῦ 1908. (H, 236)

Στὸν ἀγαπητόν μου πρωθυπουργόν, γραμματέα καὶ ἀρχηγόν ΒΛΑΗΝΙΚΟ ΦΙΛΟΤΙΜΟ ἐσχόμεθα ἐτη πολλά καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐγγενῶν τῆς καρδίας του πόθων!—Βασιλόπου, Ἰδανικότης, Ἀστὴρ Χίου, Ἀστὴρς Εἰρήνης, Πάσχουσα Ἑλλάς, Ἐβνομίος Πλάτανος. (H, 237)

Ἀνθοστόλιος Χίος!! Πάσχα ἀπόγευμα!! Βερένδα!! ἄμαξιδιωτικὴ!! Bouikley! Τριανδρία!!—Ἀστὴρς Χίου καὶ Εἰρήνης.

Ἐlotimo! Il faut passer d'ici!! πῶ! πῶ! πρωθυπουργέ!! μίλα τοῦ μαμαμπᾶ σου τὴν γλῶσσα κι' ἄς σοῦ λείπῃ νὰ Γαλλίξῃς μέσ' τὴν... ἐκκλησιά. Κοντὰ ἐτὰ ρόζζζ!! ἀναίδεια! αὐτὶ στημένον!! ἀντοκτονία!!—Ἀστὴρς Χίου καὶ Εἰρήνης.

Ἀπόφασις στρατοδικείου ἀνοικτοκάρδιον: Ἐνεκὲν λωποδυτικῶν κρουσμάτων γεναμένων τὸ Πάσχα κατεδικάσθη ἐπὶ ἄμελεια καθήκοντων ὁ Αἰγύπτιος Πρίγνιμ (μαουιν) ἀξίωματικὸς καταδιώξεως!!! εἰς δίφρακτον πρόστιμον.—Διατάσσεται Μενεξεδέμιου Ὀνειρο ἐκτελεσθαι ἀπόφασις.—Περιπατητῆς τοῦ Σερφ (ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.)

Ἐδχαριστῶ Μαργιμένο Ἀκρογαλῖ ἀνευχαρίστη. Δηλῶ νέον μου ψευδώνυμον.—Αυστηρῆς Ὑπαρξίς. (H, 241)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν τῶν ὀφθησάτων καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας

<p>ΕΥΝΑΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ Ἐσωτερικοῦ: Ἐξωτερικοῦ: Ἐτησία... φρ. 8,— Ἐξάμηνος... > 4,50 Τρίμηνος... > 2,50 Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.</p>	<p>ΕΚΚΑΙΘΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. 20 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α καὶ Β, περιόδοι τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 25) ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὀδὸς Ἐδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαθράκειον</p>
--	---	---

Περίοδος Β'—Τόμος 15ος Ἐν Ἀθήναις, 3 καὶ 10 Μαΐου 1908 Ἔτος 30ον.—Ἀριθ. 23—24

ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ τὸν νεαρόν καὶ ἀγένητον κύριον, μὲ τὰ σαστιμένα μάτια, ὁποῖος κάθεται μπροστὰ ἐπὶ τραπέζι μου, διαβάσει ἕνα-ἕνα τὰ γράμματά σας καὶ γεμίζει μὲ τὰ κομμάτια τῶν τὸ καλάθι;—Μπα! καλὸ δὲν εἶνε ὁ Ἀνανίας;—Μάλιστα, εἶνε ὁ Ἀνανίας. Καὶ κοττάξτε τον καλά, χορτάστε τον, χαρητέ τον, γιατί κ' ἐγὼ δὲν εἰζεύρω πότε πιά θὰ τὸν ξαναἰδῆτε... ζωγραφισμένον. Ἀνανίας, ἀγαπητοί μου, εἰς τὸ γραφεῖόν μου δὲν ὑπάρχει πλέον! Οὔτε καμμία ἀπὸ τὰς δώδεκα ἀδελφάς του! Οὔτε κυρὰ-Μάρθα! Ἀκόμη οὔτε Πίσσα! Εἶμαι μόνη, ὀλομὸ-ναχη. Μ' ἐξεφορτώθησαν ὄλοι, καὶ τοὺς ἐξεφορτώθηκα ὄλους, — ἕως νὰ φορτωθῶ πάλιν ἄλλους. Ἐν τῷ μεταξύ, μὲ δλην μου τὴν ἡσυχίαν, ἂς σᾶς γράψω τὴν 26ην Κυριακὴν, καὶ πρῶτα-πρῶτα θὰ σᾶς διηγηθῶ πῶς συνέβησαν τὰ σπουδαῖα αὐτὰ πράγματα.
 Μάθετε λοιπὸν ἐτι ὁ περιβόητος ψυχογιός μου ἀνέλαβε νὰ ποδεκατίσει μόνος του τὸν σωρὸν τῶν ἀπαντησῶν σας εἰς αὐτὴν τὴν Κυριακὴν. Ἐπειδὴ φαίνεται, δὲν εἶχεν ἐπεισόδιον, — αὐτὴν τὴν φορὰν τὰ στοιχεῖα δὲν μᾶς κα-